

In dankbare herinnering aan

Hendrikus Antonius Vaanholt,

echtgenoot van

HERMINA GEZINA ENGBERS,

weduwnaar van Maria Johanna Ruiter,

eerder weduwnaar van

Hermína Johanna Engbers.

Hij werd geboren op 26 mei 1915;
op 3 februari 1986 is hij gestorven.

HEER GOD, zonder een woord van afscheid is onze man en vader van ons heengegaan. — Misschien is het wel goed zo. Wij zijn U dankbaar voor het mooie en goede wat wij door hem van U kregen.

Hij heeft het leven in vele fasen gekend, vreugde en verdriet lagen zo vaak vlak naast elkaar. Gelukkig getrouwd, verloor hij veel te vroeg zijn vrouw; met 3 kleine kinderen moest hij alleen verder. De nood van het leven dwong hem opnieuw een levensgezelin te zoeken. Hij vond haar, maar ook zij ging hem vóór naar het Vaderhuis.

Daarna heeft hij mooie en fijne jaren gekend met moeder, in Lonneker. Daar vond hij een thuis. Graag ging hij

met haar uit rijden; knutselde hij met hout. — We zijn dankbaar dat hij deze jaren gekregen heeft.

Hij was 'n goede man: hij wilde graag dat het ieder goed ging. Nauw voelde hij zich verbonden met allen die hem dierbaar waren.

Als we het gekund hadden, dan hadden wij hem nog zo graag bedankt voor zijn liefde, zijn zorgen, zijn goedheid, opgewektheid en levensmoed.

Met bewonderenswaardig geduld heeft hij zijn ziekte en benauwdheden gedragen.

HEER GOD, wij vragen U, moge onze man, vader en opa rust vinden in U. Moge het grote Licht dat Uw Zoon Jezus Christus over de dood heen deed opgaan voor allen die in Hem geloven; moge dat Licht hem eeuwig verlichten. Hij heeft in HEM geloofd, hij heeft op HEM vertrouwd, geef hem een thuis bij U voor altijd.

Neem dit prentje mee als herinnering aan hem, als teken van dankbaarheid voor uw medeleven; gebeden en uw aanwezigheid.

De familie.